

ønske at komme tilende med nærværende Samling, men den ærede sidste Tale har allerede gjort gjældende, hvad der kan siges ligeoverfor denne Udtalelse. Vi see, at et andet Medlem af Ministeriet ikke tager dette Hensyn, idet han har stillet Forslag i Landstinget angaaende en anden Lov, som der ligger for, og disse Forslags Vedtagelse vil føre til, at man maa oppebie et Fællesudvalg. Dette viser altsaa, at naar der er Spørgsmaal om, at Regjeringen skulde lempe sig, for at vi kunde blive færdige, tænker den ikke paa, om Samlingen varer en Dag eller 2 længere eller kortere, men naar der er Spørgsmaal om, at Thinget skal lempe sig efter Ministeriet, gjør dette gjældende, at vi skulde skynde os at komme hjem. Naar den samme Betragtning ogsaa blev gjort gjældende, naar den gik imod Ministeriets Duffe, kunde man tillægge den en stor og afgjørende Vægt, men den Vægt, man kan tillægge den, bliver ikke saa stor, naar man seer, at den kun anvendes, naar der er Spørgsmaal om at give efter for Ministeriet. — Jeg skal slutte med at sige, at dersom virkelig en Lov som den, der nu af den høitærede Finanzminister er forelagt i Landstinget og derfra er kommen til dette Thing, nu skulde blive vedtagen, dersom derved en virkelig Indkomsskat, bygget paa Procentsystemet, skulde blive skudt ud i lang Tid, om man overhovedet nogensinde kommer dertil, er det den høitærede Finanzminister, som skal bære det største Ansvar derfor.

Finanzministeren: Jeg skal bære det Ansvar, som kan følge af, at man denne Gang vedtager Contingentsystemet i dette Forslag, ikke til en Indkomsskat, thi den er jo dødt om, men til en extraordinair Skat. Jeg var ganske vist ikke uforberedt paa en saadan Udtalelse som den, vi hørte fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, men jeg kan dog ikke lade hans Udtalelse gaae ganske ubesvaret hen, thi efter min Overbeviisning har han ikke bedømt min Stilling rigtig, eller i alt Fald overseet, at han ikke tog den fuldkommen, som den er. Det ærede Medlem maa ikke sige, at jeg har vakklet imellem Procent- og Contingentsystemet, thi det har jeg paa ingen mulig Maade gjort. Jeg havde to Niemed med mit Forslag, saa-

ledes som jeg forelagde det i Landstinget, nemlig deels at skabe en fremtidig Væfsatning gennem Indkomsten og deels at skabe en Dækning tilveie i den nærmeste Fremtid for den Underbalance, som allerede var tilstede i Budgettet, da jeg forelagde det, og som det dengang var klart hyderligere maatte blive forøget ved de Lovforslag, der samtidig bleve forelagte. Den første Deel af mit Niemed, nemlig at danne Grundlaget for en varig Væfsatning har jeg forlængst maattet opgive; den blev allerede opgivet i Landstinget derved, at dette forandrede min § 1, og derved, at det satte Contingentsystemet ind i Forslaget. Jeg er vedbleven at kæmpe for det her, saalænge jeg havde Udsigt til, at det kunde drives igjennem. Naar man nu har villet lægge en anden Betydning i Folkethingets Afstemninger, end jeg har lagt i dem, tilstaaer jeg, at jeg ikke troer, man med nogen Nætsærdighed kan gjøre det. Naar man ved 3die Behandling sætter saadanne gennemgribende Principforandringer ind, som Regjeringen bestemt erklærer ikke at kunne tage imod, maa man virkelig tilgive mig, at jeg ikke troer paa, at man ved en eneste Behandling igjen vil gaae fra dem. Det maa tværtimod for mig være en Anthydning om, at skulle vi overhovedet gaae ind paa Procentsystemet, er der ingen Mulighed for ad denne Veie og i dette Øieblik at blive enige, og altsaa maatte jeg forlade dette System, naar Loven skulde komme ud. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, og det ærede Medlem, som nys havde Ordet, kom tilbage dertil, at det var underligt, at jeg ikke havde gjort Betimelighedshensynet gjældende i Landstinget, men derimod ligeoverfor Folkethinget, og man dvælede navnlig ved, hvad man næsten synes at ville lægge mig til Last, at min Collega, Krigsministeren, ikke fandt sig tilfredsstillet ved det Resultat, hvortil Thinget her er kommet med Hensyn til Lønningsloven. Det var en ganske lignende Betragtning, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hansen) anvendte, ved at paavælte mig den intercommunale Væfsatning, da han ikke kunde faae Indenrigsministeren til at tage den. En Grund for mig til ikke at gjøre Betimelighedshensynet gjældende ligeover-